

עבודת השם

כרלת "מק"ו

ואז הושיב אותו הרב והתחיל הגביר לצעוק בקול מר שיסיר ממנו הארורה הזאת. אמר לו, לא נעשה הדבר אלא להודיעך עד כמה גדולים דברי חכמים שאמרו כל המזנה עם גויה היא מלפתת אותו בעוה"ז ובעוה"ב, ואינה סרה ממנו אלא ע"י תשובה גדולה. ואז הורה לו תיקונו כנגד העבירה הזאת. אמר הגביר הוזה: מוכן אני לכל ד' המיתות שבעולם ולכל עונש שבעולם. אמר לו הרב"י תיקונו באחת המיתות והיינו שריפה. וכששמע הגביר דבר זה הוציא כסף מכיסו ואמר שילכו מיד ויקנו עצים לשורפו. אמר לו הרב: דע שהשריפה לפי דינינו אינה בעצים, כדרך שדנים הגויים. אלא לוקחים כוס עופרת מותכת ויוצקים לפי הנידון ושורפת בני מעיו.

אמר הגביר: תהא המיתה ככל שתהיה. אני מוכן ומוזמן לקבל עלי עונשי ויהיה כפרה על עונותיי. אז ציווה הרב להביא לפניו עופרת ואש, והתניח העופרת לפניו ואמר לו להשתרע על הארץ. וכך עשה. ואמר לו: פשוט ידיך, ופשוט ידיו. אמר לו: עצום עיניך, ועצם עיניו. אמר לו: פתח פיך, ופתח פיו. אז לקח הרב כוס סירוף ושפכו לתוך פיו ואמר לו: וסר עונך וחטאתך תכופר. והקב"ה יכפר עונך ולא תמות. והקימו וסידרו לו תיקונים על עונותיו.

ובכללם לקרוא בספר "אזנים לתורה" מובא סיפורו של הרב מבריסק שסיפרו בשם אביו רבי חיים הלוי סולוביצ'יק: כל יום כמה דפים של הזוהר אע"פ שאינו מבין מה שהוא קורא, לשון הזוהר רפואה לנשמה.

"וְאֵינִי, שְׂמֵעֵתִי עֲלִידָה לְאָמֵר, תִּשְׁמַעַתְּ חֲלוֹם, לְפִתְרֵהוּ אֹתוֹ." (מק"ו מא.טו) והובא במפרשים שרמזו לו פרעה ליוסף אני שמעתי עלידך, וז"א אותו מעשה שקרה לך עם אשת פוטיפר, האם נכונה שמועה זאת ובעבור זאת שמחך בבית הסוהר, א"כ מה היה מעשה זה, על זאת השיב יוסף לפרעה לאמור בלעדי כלומר זה עלילות שווא ולא היה ולא נברא, לאמור בלעדי לא נוגע לי כלל (וידבר יוסף).

בפרשה זו אנו קוראים על יוסף הצדיק שהיה שלם במעשיו, והכל למען שמו יתברך ללא נגיעות אישיות, ובלא ליטול כבוד לעצמו, עד שאילו פרעה הרשע התפלא ונתן לו את השליטה על כל ארץ מצרים. מי שיתבונן במפרשים על גודל עריצותו ורשעותו של פרעה יתמה אידך יתכן שמחמת פתרון חלום על ידי נער עבד עברי, ייתן מיד בפשטות שלטון על מעצמה גדולה ובכלל הדבר נוגד כל הגיון, איך אדם ניכר בחכמה ובתבונה על ידי פתרון חלום אחד בלבד, ועוד שהוטב הדבר בעיני פרעה וכל עבדיו. הסבא מקלם כתב שפרעה ראה ביוסף מדת ענוה ויראת שמים באומרו:

"וַיְהִי, מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים; וַפְרָעָה חֲלוֹם, וַהֲנֵה עַמְדָּה עַל-הַיָּאֵר." (ויק"ו מא.א) הרב הצדיק ר' מאיר'ל מפרמישלאן ז"ל סיפר בשם אביו, שפעם אחת הייתה לו "עליית נשמה", וראה כי הביאו לעולם העליון איש אחד צעיר לימים, ואחריו איש זקן ושבע ימים. והנה להצעיר קראו שם זקן וישיש, ולאיש הזקן - קטן וילד. ושאל: - הלא פה הוא עולם האמת, ולמה תתלוצצו? השיבו לו, כי האמת כן הוא, כי האיש הצעיר פעל בשנותיו המועטות הרבה מאוד, ויום לשנה נחשב לו, אבל הזקן לא פעל כלום בכל שמונים שנות חייו, ועליכן הוא ילד מסכן. ואמר הצדיק ר' מאיר ז"ל, שזהו שאמר הכתוב: "ויהיה מקץ שנתיים ימים", שיש אשר בהגיע האדם לקץ חייו, והנה הוא רואה "שנתיים ימים", שמכל השנים הרבות שלו אין אצלו אלא ימים אחדים של תורה ומעשים טובים. יש אדם שיושן ואוכל ועוד ולומד לשם שמים ותמיד זוכר מה למעלה ממנו. יהודי כזה כל שנותיו נחשבים לו למצוה ולא לבטלה.

מעשה היה שאירע בזמנו של רבי יצחק לוריא ז"ל, שבא אליו עשיר אחד מעיר אחרת שעבר על כל העבירות שבעולם, ובא לנסות את הרב לראות אם הוא יודע לגלות העבירות שעשה מעודו ועד היום. וכשבא לפני הרב התחיל הרב למנות לפניו כל העבירות שעשה ובכלל העבירות שמנה מנה גם עבירה שעשה עם שפחתו. והגביר הזה הודה בכל מה שאמר לו הרב שאמת הדברים, אבל כיחש בעבירה זו עם השפחה ואמר שדבר כזה לא אירע כלל. אמר לו הרב: עכשיו אראה לך השפחה הארורה הדבוקה בך. ומיד הושיט הרב ידו למעלה הימנו, והופיעה הזונה הזאת והגביר ראה אותה לצידו. וכשראה אתה הכירה, ולא נותר בו נשמה, ומיד נפל לרגלי הרב ואמר חטאתי.

הפטרחה: "רפי ושמחי בת ציון"

"בלעדי אלוקים יענה את שלום פרעה", הוא לא החזיק טובה לעצמו, לא בקש להתעשר ולהתגדל אלא מטרתו הייתה רק להציל את העולם מחרפת רעב, ולכן אמר "ועתה ידא פרעה איש נבון וחכם, וישתחו על ארץ מצרים" ובהיות שראה זאת פרעה מיד נתאהב ביוסף ומנהו למשנה למלך ואכן ליוסף הייתה סיעתא דשמיא בבחינת "ויהי ה' את יוסף" וזכה למלוכה של שמונים שנה בכבוד ובהדרגה. ומעשי אבות סימן לבנים כמה אדם צריך לדקדק במצות, ולשאוף אל השלמות, וכתב הגאון רבי חיים שמואלביץ זכר צדיק לברכה, שיוסף היה מושלם במידות וכשנפגש עם אחיו, ושלח עגלות בקש רשות מפרעה ולא סמך על סמכותו שמא הוא נגוע, וכמו שנאמר "וייתן להם יוסף עגלות על פי פרעה" (כתובת פסים)

"וישתחו וישכרו עמו." (מקץ מגיד) מעשה בצדיק אחד שנפטר, ומלא מקומו צדיק אחר ונעשה רבי במקומו. והיה חסיד אחד שהתנשא לאמר "אני אמלוד", והתימר בלבבו שהוא ראוי למלא מקום רבו הקודם. אחר כך

סיפור בהמשכים "חלום של ספר-תורה" חלק א.

ר' יעקב-דוד ויינטרוב התעורר בבהלה. לא-מכבר שכב לישון בטרם יקיץ לתיקון חצות, אך החלום שחלם היה מפתיע ומסעיר. תמיהות רבות עלו במחשבתו על החלום ופרטיו, אך היה ברור לו שאין זה חלום-שווא. הוא היה חתנו של 'הסופר הקדוש' מרדומסק, רבי אברהם סופר-הסת"ם. רבי אברהם נודע בכתיבתו המיוחדת וביראת-השמים שלו. עוד בהיותו צעיר לימים סמך הצדיק רבי בונם מפשיסחה את ידיו עליו לכתוב בעבורו פרשיות לתפילין. כיוון שכך רבים מצדיקי פולין ביקשו ממנו לכתוב בעבורם מזוזות ופרשיות תפילין. כתבי הסת"ם שכתב נעשו יקרי-ערך. היו מי שהחזיקו בפרשיות שכתב אף ללא בתי התפילין, סגולה לשרמירה ולהגנה. כך, למשל, סיפר ניצול שואה כי את סוד הישרדותו נגד כל הסיכויים הוא תולה בפרשיות התפילין של רבי אברהם סופר-הסת"ם, שהיו עמו. חתנו, ר' יעקב-דוד ויינטרוב, התגורר בעיירה קטנה, פלוונה שמה, הסמוכה לעיר רדומסק. הוא היה יהודי עובד ה', שעסק בתורה ובתפילה רוב שעות היממה. באותו לילה חלם חלום מפתיע. בחלומו ראה את חותנו וזה אמר לו כדברים האלה: "קום וצא לרדומסק. גש אל בית-המדרש של חסידי גור. שם, בארון-הקודש, תמצא את ספר-התורה האחרון שכתבתי. למרבה הצער נפלה טעות בספר-התורה, ובפרשת במדבר, בפסוק פלוני, כתבתי ומיתרת. אנא מהר ותקן את המעוות". חותנו סיים את דבריו ונעלם, ור' יעקב-דוד הקיץ בבהלה. חלום מוזר, הרהר בליבו. הלא חותני נמצא ברדומסק, ואם יש צורך לתקן את ספר-התורה, ביכולתו לעשות זאת בעצמו. ובכל-זאת, החלום היה ברור ומוחשי כל-כך. ר' יעקב קם במהירות והלך אל חברו, שהיה מתלמידיו של חותנו. יחדיו יצאו השניים באישון לילה בדרך העולה לרדומסק. הם הגיעו אל העיר עם עלות שחר. הרחובות היו ריקים. לרגע התלבטו אם עדיף לגשת תחילה ישירות אל ביתו של רבי אברהם סופר-הסת"ם ולשאלו על דבר החלום, אולם תחושתם הייתה כי אל להם להתמהמה אפילו רגע אחד. הם ניגשו אל בית-המדרש של חסידי גור, פתחו את ארון-הקודש ואכן נמצא בו ספר-התורה שכתב רבי אברהם. בהתרגשות רבה פתחו את ספר-התורה, ולתדהמתם, בדיוק בפסוק שציין רבי אברהם בחלום, הייתה ויתרה! השניים מיהרו לגרד את האות ולמחוק אותה כדת וכהלכה. ספר-התורה, שחזר עתה לכשרותו המהודרת, נגלל ונעטף כראוי והוחזר לארון-הקודש. תחושת הקלה חשו השניים לאחר ביצוע התיקון. עתה, לאחר שנוכחו בעיניהם באמיתות החלום הפלאי, פנו לעבר ביתו של רבי אברהם סופר-הסת"ם... **המשך יבוא!**

החליט לנסוע תחילה להרבי החדש, ולתהות על קנקנו. עשה כן, כשהיה יושב עם הרבי בסעודה, אמר הרבי החדש לחסיד, שיאמר איזה דבר תורה! פתח החסיד ואמר: כשבאו אחי יוסף ליוסף, כתוב: "וישתחו וישכרו עמו", ופירש רש"י: שעד שבאו לכאן מיום שמכרוהו לא שתו יין. וקשה: בשלמא יוסף שתה עתה, מפני שהכירם שהם אחיו, אבל הם שלא הכירוהו, למה שתו? אכן, כל השנאה שהייתה להם על יוסף, שבשביל כך מכרוהו, הייתה מחמת הקנאה על "כתונת הפסים", ולפיכך כשהתחרטו אחר כך על המכירה, השתדלו לעקור מקרבם שורש המידה המגונה של קנאה, ועדיין לא היו בטוחים בעצמם אם כבר נקרה מהם מידת הקנאה, ולכן לא שתו יין. אולם עתה שראו שיוסף נתן לבנימין חמש מנות, "ותרב משאת בנימין ממשאת כלם" (בראשית מג, לד), ולא הייתה להם שום קנאה עליו, נתברר להם, שכבר הוסרה מהם מידה מגונה זו, ולכן שתו עתה יין. ולפיכך – סיים החסיד – גם אני שבאתי אל כבודו ואין בי קנאה על שקיבל את הנשיאות, צריך אני לשתות כוס יין. (סיפורי חסידים)

פנית ההלכות "הלכות מילה בשבת"

ע"פ ילקוט יוסף
כ"ר ד.

לה. תינוק שנולד בשבת לישראל שהמיר את דתו לעבודה זרה, ונשוי לישראלית, יש אומרים שאין למול את הבן בשבת שאחריה, ויש חולקים. וכן עיקר. ואפילו אם גם האישה המירה את דתה, יש למולו בשבת, ואף אבי הבן מברך "ברוך אתה ה' אשר קדשנו במצותיו וציוונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו". (ילקוט יוסף שבת כ"ד ד עמוד שמח)

לו. ממזר שנולד בשבת, אף על פי כן יש למולו בשבת. (ילקוט יוסף שבת כ"ד ד עמוד שנ)

לז. קראי שנולד לו בן בשבת, אם הוא מתייחס בכבוד ובדרך ארץ לחכמי ישראל האמיתיים, יש למול את בנו בשבת. וכן עשו מעשה כמה מגדולי חכמי ישראל. (ילקוט יוסף שבת ד עמוד שנ)

לח. מותר למוהל לדרוש שכר אחר השבת עבור המילה שמל בשבת, ואין בזה איסור משום שכר שבת. ומכל מקום אינו רואה בזה סימן ברכה. ובכל אופן ראוי לקיים מצוה יקרה זו מבלי ליטול שכר, הן בחול והן בשבת, ולא ייקח אלא שכר ההוצאות בלבד. (ילקוט יוסף שבת ד עמ' שנא)

עלון זה לעילוי נשמת!

יגאל יוכפז בן שושנה	ברוך עובדיה בן שרה
שלום בן משה	שרה בת סלמה
שלום בן אברהם	אסתר בת חנה
יחזקאל אליהו בן סמרה	ציון עובדיה בן רחל
יעקב לקס בן אסתר	נעמי לקס בת אסתר
רבקה בת כאונו וחנניה	רחל עובדיה בת אסתר
אברהם דמתי בן אסתר	שלמה בן אליהו ושרה
יוסף צברי בן אהרון	דוד שורמזון בן חוה

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית: יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת, דרשו, ועוד..